N°. 166. 1832.

BREDASCHE COURANT.

Staat-, Letterkundig- en Wetenschappelijk

Nieuws- Blad.

Vrijdag den 13 Julij.

De GOUVERNEUR der PROVINCIE NOORD-BRABAND, gezien de missives van Z. Exc. den heere minister van binnenlandsche zaken, van den 22sten, 23sten en 24sten dezer maand, nos. 133, 8 en litt. H, 2e afdeeling.

Brengt dien ten gevolge ter kennis van de Stedelijke en Plaatselijke Besturen in deze provincie, en van een ieder die zulks mogt aangaan:

1°. Dat, ingevolge nadere berigten wegens den staat der *cholera* in Groot-Brittannie en Ierland, bij aanvulling en wijziging van vroegere dienaangaande uitgevaardigde verordeningen, is bepaald geworden:

Dat *Sunderland* wederom zal worden gerangschikt onder de *verdachte* plaatsen, en de van daar komende schepen, op gelijke wijze zullen worden behandeld, als die komende van *New-Castle*.

Dat de haven van *Lynn*, even als *Yarmouth* en *Hull*, zal worden gerekend te behooren tot de *besmette* plaatsen; blijvende overigens de bepalingen, waarbij de Engelsche kust tusschen *Harwich* en de *Tees*, als *verdacht* wordt verklaard, in derzelver geheel, en dat geheel *Ierland*, voor zoo verre daarvan niet reeds een gedeelte als *besmet* verklaard is, (welke bepalingen gehandhaafd worden), zal worden beschouwd als *verdacht*, met uitzondering van de graafschappen *Limerik* en *Galway*, welke mede als *besmet* zijn verklaard.

2°. Dat de tijding bij het gouvernement ontvangen zijnde, dat de *cholera* te *Scheerness* aan den mond der rivier *Medway*, in het Engelsche graafschap *Kent*, uitgebarsten is, bij aanvulling der deswege bestaande bepalingen, is vastgesteld, dat *Scheerness*, hetwelk thans tot de *verdachte* plaatsen behoort, zal worden gerangschikt onder de *besmette* plaatsen.

3°. Dat de steden *Brussel*, *Brugge*, *Leuven*, *Assenede* en *Jemmappe*, als van den *Aziatischen braakloop besmet* moeten aangemerkt worden, en dienvolgens de maatregelen tegen het overbrengen dier ziekte, ook op dezelve behooren te worden toegepast.

En zal dit besluit, door middel van het *Provinciaal blad*, worden gebragt ter kennisse van de bij besluit van den 14den Mei jl., A. n°. 48a, (*Provinciaal blad no.* 83), benoemde hoofd-kommissie; van de Stedelijke en Plaatselijke Besturen en van de Distrikts-kommissarissen, alsmede van de Provinciale en Plaatselijke Geneeskundige kommissien in deze provincie, tot informatie en narigt; zullende hetzelve wijders in de binnen deze provincie uitkomende nieuwspapieren worden geinsereerd.

's Hertogenbosch, den 26sten Junij 1832.

De Gouverneur voornoemd,

A. J. L. VAN DEN BOGAERDE.

De GOUVERNEUR der PROVINCIE NOORD-BRABAND, ontvangen hebbende eene missive van Z. Exc. den heere minister van binnenlandsche zaken, van den 27sten dezer maand litt. E, 2e afdeeling.

Brengt dien ten gevolge ter kennisse van de hoofd-kommissie, belast met het oppertoezigt van hetgeen de *cholera* epidemie betreft, van de Stedelijke en Plaatselijke Besturen, de Distrikt-kommissarissen, en de Provinciale en Plaatselijke Geneeskundige kommissien in *Noord-Braband*, dat, behalve de vroeger opgegevene als door de *cholera* besmette plaatsen, waarop de maatregelen tegen het overbrengen der *cholera*, van toepassing zijn, onder diezelfde cathegorie behooren begrepen te worden *Doornik*, *Dixmuide* en *St. Ghislain*.

Zullende dit besluit wijders in de binnen deze provincie uitkomende nieuwspapieren worden geinsereerd.

's Hertogenbosch, den 30sten Junij 1832.

De Gouverneur voornoemd,

A. J. L. VAN DEN BOGAERDE.

NEDERLANDEN.

BREDA, den 12den Julij.

Aan het leger is onlangs kennelijk gemaakt, dat Z. M., bij dispositie van den 11 mei No. 97., het getal leden der directie over de weduwen- en weezen-kas, voor de officieren van de landmagt, tijdelijk met twee vermeerderd, en daartoe benoemd heeft, den Staatsraad Mr. *A. A. Stratenus* en den generaal-majoor *Kesman*, gepensioneerd als hoofd-agent van het departement van Oorlog, met bepaling, dat zij met den 1sten Julij dezes jaars deze hunne functie zullen aanvaarden, alsmede dat, bij een besluit van den 22sten Junij dezes jaars, no. 3, aan den heer Staatsraad Mr. *D. C. de Leeuw*, en aan den gepensioneerden luitenant-generaal *van Hoey Schilthouwer van Oostée*, op het daartoe door hen gedaan verzoek, een eervol ontslag is verleend, als leden der voornoemde weduwe- en weezen-kas, onder dankbetuiging voor de getrouwe diensten, door hen in die betrekking bewezen.

— Eergisteren namiddag is te Vlaardingen aangekomen de eerste jager, die den 4 dezer dit de vloot gezeild was, medebrengende elf en zes achtste ton haring, welke, na dat dadelijk daarvan de gewone geschenken aan Z. M. den koning, de Prinsen en verdere hooge personen afgezonden waren, in het openbaar verkocht is tegen *f* 1150 de ton. De jager is bij het binnenkomen door Zijner Majesteits kanonneerboot, onder bevel van den kapitein-luitenant *Bronovo*, die daartoe van de reede van Maassluis naar Vlaardingen opgezeild was, met eenige saluutschoten begroet.

— De Pruissische *Staats-Courant* maakt de uitkomst bekend der laatste driejarige volkstelling, welke op het einde van 1831 heeft plaats gehad. De bevolking van den Pruissischen Staat, welke, blijkens de laatste telling, in 1828, 12,726,110 zielen bedroeg, is sedert dien tijd met 312,850 zielen vermeerderd, en beliep dus aan het eind van 1831 een getal van 13,038,960. In vier van de 25 regerings-distrikten, te weten Dantzig, Marienwerder, Posen en Bromberg, is de bevolking sedert 1828, met 18,079 zielen verminderd.

— De Brusselsche *Lynx* behelsde in zijn laatstvorig nommer het volgend artikel:

» De vrienden van den vrede beginnen verontrust te worden. 160,000 Russen zijn in Polen, eene Pruissische armee is aan den Rhijn, de Oostenrijkers zijn in Tyrol, aan de grenzen van Zwitserland, onder de wallen van Ancona, door geheel Italie; de Spanjaarden aan de boorden van den Taag en aan de Pyreneen. Frankrijk wordt door de banblikseme van het Vatican bedreigd; Sardinie betwist aan hetzelve Algiers; men betwist hetzelve het tusschenkomstregt in de Belgische zaken; men vreest dat deszelfs geest zich in de kleine Duitsche staten verbreide; deszelfs gouvernement weifelt en wordt geslingerd; op de dagen van 5 en 6 Junij heeft het overwonnen en het durft van zijnen triomf geen gebruik maken, het heeft den steun der kamers noodig en heeft om ze zamen te roepen; het wilde die der gedeputeerden ontbinden en het is beducht voor de nieuwe verkiezingen; eene meerderheid is voor hetzelve noodzakelijk en het weet niet meer ze te vinden; het heeft behoefte aan een ministerie en het kan er de bestanddeelen niet van verzamelen; het verlangt den vrede en de natie drijft tot oorlog aan. Het vordert voor Polen de tractaten van 1815 en scheurt die voor een naburig volk van een; hier komt het tusschen beide en verstaat niet dat het daar geschiede; zijne grondbeginselen en gedrag zijn in volkomen tegenspraak. Welk vertrouwen kan het Europa inboezemen?

» Het Belgisch vraagstuk, hetwelk dat van vrede of oorlog is, blijft inmiddels hangende. Het tractaat van 15 November wordt niet ten uitvoer gelegd. Koning *Willem* weigert tot de jongste voorstellen der conferentie toe te treden; hij zendt haar zijn eigen *ultimatum*. Zal men het aannemen? 't is tijd er aan te denken. Wanneer na zes maanden Belgie en Holland zich niet verstaan hadden, werd de Russische ratificatie met volle regt van nul en geener waarde, en de zes maanden zijn met den 18den Julij verstreken! Op den 20sten moet, volgens het 64ste protocol, de citadel van Antwerpen ontruimd zijn; nog slechts elf dagen zijn er tusschen beiden: zien wij dat men er zich toe gereed maakt? voorziet zich *Chassé* van allerhande voorraad en spreekt men van de citadel aan te vallen, om reden dat zij aan de bevelen gehoor zal geven? Beide legers tegen over elkander en door hunne wederzijdsche vorsten in oogenschouw genomen, zijn dat vredeteekenen? en wat zegt de heer *Thorn*? en de te slechten vestingen, wat gebeurt er mede? en wat heeft men den heer *Goblet* geantwoord? en wanneer eindigt het verlof van den heer *van de Weijer*? en de bruiloft, hoe staat het er mede? en de vloten, gereed de Schelde te blokkeren, waar houdt men ze verborgen? zal men koning *Willem* in zijne laatste verschansingen dwingen? zullen wij ons daarmede belasten? vraagt het onze staatsmannen.

» Maar wat zeg ik daar, onze staatsmannen! weten zij er meer van dan wij? bekommeren zij zich er zoo veel als wij over? hebben zij niet wel wat anders te doen? moeten zij ons geen soldaten en geld afvragen? geen goede posten in het bestuur zich scheppen? moeten zij zich niet haasten burgerlijke en militaire orders in te stellen? zich geen eere-kruisen vooraf verzekeren? [illegible] zich-zelven te decoreren? zich eene toekomst verzekeren? in geval van tegenspoed zich geen achterdeur openhouden?

» De VanderNooten, van Eupens hadden deze voorzorg niet gehad; zij waren op de toekomst niet bedacht geweest; zij hadden geen profeten onder zich. Maar wat is er ook geb[illegible] van de door hen in 1790 gespeelde komedie overgeb[illegible] lijks waren de rollen verdeeld en geleerd, aanwe[illegible] opgehaald, of 15,000 Oostenrijkers dagen op,

schouwtooneel, de acteurs worden onthutst, de helden verstrooijen zich, de aanschouwers fluiten uit, het scherm valt en Vankisten, VanderNootschen, VanEupens, alles te verdwenen, alles is henweken. Moge de tweede voorstelling van hetzelfde stuk geen even belagchelijke uitslag hebben!"

— Men heeft hier de tijding bekomen, dat de cholera in de gemeente Zandeliet, provincie Antwerpen, nabij onze grenzen en ruim een uur van Ossendrecht, op ons grondgebied gelegen, uitgebroken is. Naar men berigt, zouden reeds eenige personen het slagtoffer der ziekte geworden zijn.

S' GRAVENHAGE, den 11den Julij.

De ziekte te Scheveningen blijft voortduren en in de laatste dagen is het getal overledenen aanzienlijker dan bij den aanvang der ziekte geweest. Er hebben gisteren weder vier nieuwe ziektegevallen plaats gehad, waardoor het getal zieken tot op 13 is geklommen, waarvan er een is overleden en een hersteld, zoodat er heden morgen elf onder behandeling bleven.

— Naar het schijnt, is er tot dus verre te Londen nog geen bepaald besluit genomen, omtrent het dezerzijds voorgestelde verdrag van scheiding en schikking met Belgie.

— Z. Exc. de minister van financien heeft de heeren gouverneurs, bij eene missive van den 2den dezer, te kennen gegeven, dat bij art. 27 der wet van 16 Junij, bevattende wijzigingen in de bestaande wetgeving nopens de regten van zegel en registratie enz., is bepaald, dat de binnenlandsche paspoorten aan een zegelregt van een gulden (behalve de opcenten) zullen onderhevig zijn; dat echter die wet den 10den Julij in werking gebragt moetende worden, de tijd te kort is om eene genoegzame hoeveelheid papier, van dien stempel voorzien, in gereedheid te hebben; dat dienvolgens door de heeren gouverneurs de noodige voorschriften moeten worden gegeven, ten einde, in afwachting van de bedoelde zegels, te rekenen van gemeld tijdstip, al de door de plaatselijke besturen af te geven binnenlandsche paspoorten van het *visa* voor formaat zegel van een gulden, benevens de opcenten, voorzien worden; dat nogtans, ter voorkoming van het oponthoud, hetwelk zou voortvloeijen uit de verpligting, om zich telkens naar het kantoor der registratie, ter bekoming van de formaliteiten, te begeven, en ook niet van de plaatselijke besturen gevorderd kunnende worden, dat zij eene zekere hoeveelheid binnenlandsche paspoorten in voorraad, tegen betaling der regten, voor zegel laten viseren, het aan die besturen zal vrijstaan, om eene door den gouverneur, naar mate van derzelver vermoedelijke behoeften, te bepalen hoeveelheid van die paspoorten, bij voorbeeld in groote steden 30, in kleinere 20, en in plattenlands gemeenten 10 of minder, in debet, voor zegel te doen viseren; dat indien, vóór het in gereedheid zijn van de nieuwe zegels, een dier besturen in de noodzakelijkheid zijn mogt, om den in debet gevisseerden voorraad weder aan te vullen, hetzelve eene hoeveelheid, gelijk staande met die der gedebiteerde paspoorten van dezelfde formaliteit, ten zelfden kantore zal kunnen doen voorzien, tegen betaling van het zegelregt en de opcenten van de gedebiteerde hoeveelheid, met dien verstande echter, dat voor de paspoorten, welke, volgens art. 39 n°. 18 der wet, aan werkelijk onvermogende personen zijn afgegeven, een behoorlijk certificaat van onvermogen het contant geld zal vervangen; zijnde het de gouverneurs ten slotte aanbevolen, tegen alle misbruik in het afgeven van paspoorten, zonder betaling van het zegel, te waken.

BELGIE.

BRUSSEL, den 11den Julij.

De afgevaardigden hebben gisteren beraadslaagd over eene wet concessien op tollen betreffende. De heer *Rodenbach* vroeg in deze zitting den minister van justitie, of hij wel wist, dat er zich op dit oogenblik chefs van het hollandsche leger te Brussel bevonden en er vrij rondgingen. De heer *Raikem* betuigde er geen kennis van te dragen; hij zou het onderzoeken en zien of er naar regten kon gehandeld worden.

— Het dagblad *l'Union* verhaalt, dat er eergisteren (9) een courier van het fransch kabinet met hoogstgewigtige dépeches was aangekomen. Het fransch kabinet zou daarin naar het ultimatum van ons gouvernement, in antwoord op de nieuwe voorstellen van koning *Willem*, vragen. Het antwoord van *Leopold* was geweest, dat hij van nieuwe voorstellen niets wilde weten, dat zijn ultimatum de ontruiming van het grondgebied tegen den 20sten julij was; zoo niet, dan zou Maastricht met den 21sten naauwer geblokkeerd en een beleg om die vesting geslagen worden. De courier was met dit antwoord den vorigen nacht vertrokken.

— Uit Hasselt schrijft men van den 7den julij:

» Het 4de regiment van linie is dezen morgen naar de omstreken van Maastricht vertrokken. Het zal vervangen worden door een bataillon van het 10de regiment, dat te Hasselt in garnizoen zal verblijven.

» De troepen die de blokkade uitmaken zijn zamengesteld uit het 12de linieregiment, het 2de jagers te voet en twee eskadrons jagers te paard, die door een derde zal versterkt worden, en anderhalve batterij artillerie. De gestrengste bevelen zijn gegeven om alle gemeenschap met de plaats af te snijden; laatstleden donderdag hebben de beambten op eene boerin, die met levensmiddelen naar de stad wilde, geschoten en haar genoodzaakt terug te keeren. De gemeenschap tusschen Aken en Maastricht is geheel afgesneden.

» De versterkingen van Hasselt zullen binnen veertien dagen ten einde gebragt zijn; de geheele stad wordt door werken verdedigd die elkander onderling steunen; men heeft alle mogelijke partij van den grond getrokken en van de middelen, ter beschikking der genie gesteld. Alle poorten worden verdedigd door vooruit springende werken, en de plaats zelve door eenen goeden wal, van afstand tot afstand met bastions voorzien. De toenaderingen worden deels door breede grachten deels door overstroomingen verhinderd. Men is heden begonnen met kanonnen op de wallen te plaatsen; twintig zijn er in het arsenaal en nog vijf worden er binnen kort gewacht. Kortom, kan Hasselt al geen geregeld beleg doorstaan, het is voor verrassing beveiligd, en zou zelfs, met een van alles wel voorzien garnizoen van 2000 man, het lang genoeg kunnen uithouden, om aan de troepen in de omstreken agerende, den tijd tot bevrijding der stad te geven." (*l'Indépend.*)

De geheele insluiting van Maastricht, vooral van de gemeenschap dier plaats met Aken, wordt intusschen door andere dagbladen stellig wedersproken. *l'Indépendant* is door zijne postcriptums uit de omstreken van Maastricht, ook te zeer bekend, dan dat men er onbepaald geloof aan zou hechten.

— Uit Namen wordt van den 9den geschreven, dat een bataillon burgerwachten, hetwelk te Philippeville in garnizoen had gelegen, dien dag door Condroz getrokken was, naar de omstreken van Maastricht zich begevende. Een ander bataillon burgerwachten was uit Namen ook derwaarts opgetrokken.

— Onze bladen zijn tegenwoordig met allerhande geruchten gevuld. De *Lynx* doet het gerucht loopen, dat de hertog *van Saxen Weimar* aan den generaal *Goedecke* te Luxemburg berigt gegeven had, dat de oorlog onvermijdelijk was. Het *Memorial*, dat de tegenwoordigheid van de russische vice-admiraal *Heiden*, die, volgens hem, de hollandsche toerustingen ter zee scheen te besturen, aan het engelsch gouvernement ongerustheid ingeboezemd had; de *Messager de Gand* breidt dit denkbeeld uit; hij zegt dat het wel niet onmogelijk kon zijn, dat de russische vloot uit de Oostzee te Texel gewacht wordt en de vice-admiraal *Heiden* het bevel over de russisch-hollandsche vloot op zich zou nemen. — Dezelfde *Mémorial* verzekert nog zijnen lezers, dat het jongst ontwerp-tractaat van koning *Willem*, van een voorstel aan *Lodewijk Philips* voorafgegaan werd, waarbij de deeling van Belgie tusschen beiden monarchen werd voorgeslagen. Al deze geruchten hebben intusschen weinig ingang bij het publiek.

— In den *Courrier de la Meuse*, het voorname blad der geestelijkheid, leest men in een artikel: *men moet er een einde aan maken*; de navolgende zinsnede: » Wij weten niet of wij ons bedriegen, maar het schijnt ons toe, dat het oogenblik voor ons gekomen is, van niet te veel meer noch op Frankrijk, noch op Engeland te rekenen, maar iets uit ons zelven te durven doen, want de zaken kunnen van dag tot dag slechter worden. Gelukkig zijn wij nu gewapend en eene krachtige demonstratie van onze zijde zou niet voor scherts of dwaasheid kunnen gehouden worden. Wij moeten onze zaken met Holland afdoen; en misschien hebben de beide landen hetzelfde belang daarbij."

— Het cholera-berigt der stad Gent van den 9den houdt, dat er dien dag slechts 4 sterfgevallen en 23 nieuwe gevallen waren geweest. De generale opgave, van de uitbarsting der ziekte tot den 8sten des avonds, gaf een totaal van 1125 zieken en 409 overledenen.

ANTWERPEN, den 10den Julij.

Zijn onze staatsmannen geneigd of niet geneigd de hand te geven aan het tractaat-ontwerp tusschen Holland en Belgie, onlangs door koning *Willem* voorgesteld? Wij vernemen van zeer goede zijde, dat de oplossing van dit vraagstuk ons weldra gegeven zal worden.

De kwestie die eerst van zoo veel moeijelijkheden omgeven scheen is reeds zeer vereenvoudigd en niet meer ingewikkeld.

Een buitengewone raad van ministers en hooge ambtenaren is er gehouden, waar het voor en tegen lang betwist zijnde, men het eens geworden is, dat er, tot het nemen van een categorisch besluit, slechts een punt te onderzoeken overbleef, dat namelijk, of het, ten gevolge de aanneming des ontwerps, geheel uitgeput land jaarlijks nog de noodige sommen zou kunnen verschaffen om de tractementen onzer groot-dignetarissen, daaronder begrepen dat hetwelk de een millioen guldens en iets daarboven nabij komt, te betalen. Dienvolgens zal er eene berekening gemaakt, en vrede en oorlog aan het resultaat dat zij geven zal onderworpen worden. Zegt de rekenkunst ja, dan zal er aan het volk net zoo veel overblijven om u mede te salarieren, dan is het wel zwaar dat onze bewindvoerders niet zouden aannemen om hunne stede en hunne goede posten te behouden. Maar geeft de rekenkunst een ontkennend antwoord, geen tractementen ook geen tractaat, en onze ministers zullen genoeg grootheid van ziel wedervinden om tot den oorlog te besluiten, ten einde aan het land het uitstekend geluk te bezorgen meer of min regelmatig hun driemaandsch pensioen aan hen te betalen. (*Journal du Comm.*)

FRANKRIJK.

PARIJS, den 9den Julij.

Het *Journal des Debats* hield gisteren een artikel in, hetwelk meer dan alle vroegere redeneringen, de ware inzigten van het ministerie ten toon spreidt. Men stelt daarin op den voorgrond, dat de liberale oppositie den schijn van gematigdheid aanneemt, om

zich van het bestuur meester te maken; dat velen welligt ter goeder trouw zich tusschen het gouvernement, en de bevolking tot bemiddelaars opwerpen, om zoo zij zeggen de natie voor eenen geheelen ondergang te behoeden, doch met der daad om het ministerie tot hunne beginselen over te halen, en de hoofden hunner partij op het kussen te brengen. Het is niet te ontkennen, zegt men verder, dat het gouvernement sedert de revolutie van julij een gedeelte der ondersteuning mist, welke noodzakelijk is om hetzelve op den duur staande te houden. De voorname grondbezitters, de verlichtste standen der maatschappij, die alle gewoon zijn zich aan het bestuur aan te sluiten, hebben zich tot nu toe, zoo niet vijandig, dan toch onverschillig betoond, voor de gevolgen eener gebeurtenis welke buiten hunne medewerking was geschied. Deze verwijdering zal weldra een einde nemen, wanneer men eenmaal overtuigd is, dat alle hoop op het herstel van een vroeger bewind moet worden opgegeven, zal men eindelijk de behoefte naar rust en orde gevoelen, en op nieuw zich aan het welzijn van het vaderland gelegen laten liggen. Dezelfde nuttige en achtingwaardige burgers, die zich heden aan alle medewerking hebben onttrokken, zullen alsdan, aan de verkiezingen, aan alle staatkundige regten deel nemen, en zich weder op het standpunt plaatsen, hetwelk zoo voor het geluk van Frankrijk als voor hen zelven, hun toekomt. Tot zoo lang blijft er door hunne verwijdering eene leegte bestaan, welke de maatschappelijke orde zijne natuurlijke en beste verdedigers doet missen. Tot heden toe heeft het gouvernement zich door toegeeflijkheid staande gehouden. Niet zelden zijn de beginselen, welke de eerste voorwaarde eener geregelde maatschappij uitmaken, aan de noodzakelijkheid opgeofferd, doch het is tijd dat men hiermede eindige. Wij bevinden ons thans juist op de grensscheiding, aan welker overzijde niets dan wanorde en regeringloosheid te wachten staat; het zoogenaamd juiste midden heeft ons op den rand van eenen afgrond gevoerd, wij moeten dus alle krachten vereenigen om aan hen, die ons nog een stap verder zouden willen brengen, weerstand te bieden. Dat het bestuur en de natie beide deze noodzakelijkheid inzien! dezelve is door daadzaken bewezen.

Dat vooral het laatste gedeelte van dit artikel de ware bedoelingen van het gouvernement blootlegt en het dus inderdaad ernst is om de onruststokers, bij voorkeur, die der zoogenaamde republikeinen, te keer te gaan, blijkt van 't overige uit onderscheiden daadzaken. Zoo vond men onder anderen in den *Moniteur* van gisteren en heden dat twee leden der regterlijke magt van hunne posten waren ontzet, met name de heeren *Grenier* en *Laurence*, beide advokaat-generaal; de eerste bij het hof van Riom, de tweede bij dat van Pau. De heer *Grenier* had in deze zijne betrekking voor het hof van assises de vervolging tegen degenen, die zich in november ll. te Lijon aan gewapenden opstand schuldig maakten, niet met genoeg nadruk voortgezet; de heer *Laurence* was daarentegen voor weinige dagen tot het verslag aan de committenten, door de oppositie bij den heer *Lafitte* opgemaakt, toegetreden.

Van eenen geheel anderen aard doch in denzelfden geest, is de last, welke reeds voor een geruimen tijd naar Toulon werd gezonden, om de italiaansche uitgewekenen, welke met een oostenrijksch vaartuig van Venetie zoude worden aangebragt, dadelijk op een ander vaartuig naar Algiers bestemd, te doen overgaan, zonder hun zelfs een oogenblik rust aan land te vergunnen. Toen intusschen dit voornemen van het gouvernement hun is kenbaar gemaakt, hebben deze lieden daartegen geprotesteerd, en dringend verzocht dat, wanneer hen op Fransch grondgebied geen schuilplaats wierd verleend, zij dan van paspoorten mogten voorzien worden, om zich naar elders te begeven. Het behoeft wel niet gezegd te worden, dat de oppositiebladen hevig over dit een en ander uitvaren.

Ten aanzien van eene wijziging of verandering van ministerie is nog niets met zekerheid bekend. Alleen vond men heden morgen, in een ander ministerieel dagblad, *le Nouvelliste*, de verzekering dat wanneer men tot dezen maatregel mogt overgaan, het nieuw bestuur als dan een overeenstemmend geheel zoude vormen, waartoe alles wat zich door kracht en waardigheid onderscheidde, zoude geroepen worden. Noodzakelijkheid echter om deze wijzigingen in het bestuur te brengen was er voor het oogenblik niet, wijl het tegenwoordig ministerie sterk genoeg was om zich met geheel Frankrijk staande te houden, en voor de bijeenkomst der kamers voorzeker geene verandering behoefde.

De heeren gedeputeerden *Cabet* en *Garnier Pagès* zijn gisteren door den regter van instructie ondervraagd. Ook tegen deze zouden geene bezwaren van eenig aanbelang bestaan.

Volgens de *Nouvelliste* is het aantal dergenen die gedurende de volksbeweging van junij of ten gevolge derzelve, in hechtenis zijn genomen, merkelijk vergroot. Hetzelve gaat de 1200 niet te boven. Daarentegen is het uit de opgaven bij den burgerlijken stand gebleken, dat niet minder dan 300 gekwetsten, in bijzondere woningen verpleegd, aan hunne wonden zijn overleden.

— Het hof van assises houdt zich voortdurend met de zamenzwering van den 1sten en 2den Februarij bezig; men is echter nog niet verder dan het verhoor der beschuldigden gevorderd.

De behandeling van het beroep in cassatie der *Gazette de France* is tot de volgende week verschoven.

— De fondsen waren heden (9 Julij) genoteerd: de 5 pCt. kont. en op tijd 97,85; de 3 pCt. kont. 67,90; op tijd 67,95; Nap. renten 79,80; Sp. perp: 55, 3 achtste.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 7den Julij.

Volgens berigten uit Rome van den 28sten der vorige maand, was men ook daar voor eene beweging, vooral onder de bezetting, bezorgd geweest. De troepen waren dien ten gevolge in het kasteel St. Angelo vereenigd, en hadden aldaar op nieuw den eed van getrouwheid aan het bestuur moeten afleggen. Voorts schijnt het gebrek aan penningen de meeste handelingen van het Pausselijk gouvernement moeijelijkheid in den weg te leggen; men was daardoor op het denkbeeld gekomen, om in deze behoeften door buitengewone middelen te voorzien, en had eene onderhandeling geopend met eenige kooplieden van Genua, die [illegible] millioen piasters zouden voorschieten.

— Op den 24sten der vorige maand was men ook te Florence voor eenen opstand beducht. De politie was reeds vroeger onderrigt, dat de opstandelingen uit den Kerkelijken Staat eenige verstandhouding in het Groot-Hertogdom Toskanen hadden aangeknoopt. Een aantal proklamatien, waarbij de bevolking tot medewerking van de vereeniging van geheel Italien werd aangespoord, waren rondgedeeld. Het gouvernement heeft intusschen zoodanige maatregelen van voorzorg genomen, dat de rust niet is gestoord geworden.

KORT LEVENSBERIGT
VAN WIJLEN DEN LUITENANT-GENERAAL
VOET.

Zelden verlaat een merkwaardig mensch deze wereld, dat wij niet verlangen van zijnen levensloop eenige bijzonderheden te kennen. Naarmate de werkkring van den afgestorvene, of het door hem gestichte nut uitgebreider was, is de belangstelling in die bijzonderheden algemeener; en de herinnering, in zulk een levens-overzigt vervat, is eene behoefte daar, waar hoogachting en dankbaarheid den nablijvenden aan den overledene verbonden.

Weinige menschen verlaten dit groote tooneel, waarbij deze behoefte zoo algemeen gevoeld wordt, dan bij het verscheiden van den Man, wiens naam wij, met eerbied, aan het hoofd dezes plaatsten. — Gedurende eenen menschen-leeftijd Leeraar, Gids, ja — om hier de woorden van eenigen zijner voortreffelijkste leerlingen (1) te bezigen — Vader van een aanzienlijk gedeelte van Neêrlands jongelingschap geweest zijnde, is het aantal groot van hen, die, door hoogachting en erkentelijkheid, aan den uitmuntenden VOET verbonden waren. — Die allen verlangen voorzeker eenige bijzonderheden uit het leven van den beminden Voorganger te kennen; en zulks te meer, daar deze, gedurende zijn leven, altijd ontweek, van zich zelven te spreken, zedigelijk eenen weg betredende, waarop Hij zoo veel goeds stichtte, bij vermijding, ja, wij zouden schier zeggen, bij verbanning van alle uiterlijke vertooning.

Aan dezen karaktertrek van den Generaal VOET is het mede toe te schrijven, dat wij ons slechts bepalen moeten, bij de mededeeling der belangrijkste tijdvakken uit zijne veeljarige loopbaan, der achtervolgende standpunten zijner militaire bevordering. Het zijn slechts punten, zoo veel mogelijk tot eenen flaauwen omtrek vereenigd. Bekwamer hand vulle het hierin ontbrekende aan; opdat ook de levende letter de verdiensten van dezen, in zich zelven zoo nederigen, man tot het nageslacht overbrenge.

JOHAN HENDRIK VOET zag het eerste levenslicht te *Duisburg* aan den *Rijn*, op den 22en Februarij des jaars 1758. Op vijftien-jarigen leeftijd ving Hij in gemelde stad zijne akademische studien in de Mathematische en Physische Wetenschappen aan; en was daarmede gedurende vier jaren, onafgebroken bezig. Het was eerst na de voltooijing dezer studien, dat Hij, als kadet bij de toenmalige Hollandsche Artillerie in dienst trad. Zijne aanstelling als zoodanig is gedagteekend den 13en Julij 1777. Drie jaren later (13 Junij 1780) werd Hij tot 2e en den 18en November 1787 tot 1en Luitenant bij het wapen der Artillerie bevorderd.

Het was in dezen laatsten rang, dat VOET, als Onder-Directeur, werkzaam was bij eene Militaire-school, welke destijds bestond, onder het bestuur van den Luitenant-Kolonel DE CHASTILLON. Deze school, eerst in *'s Hertogenbosch* gevestigd, werd naderhand (1780—1789) in *Grave* overgebragt, en in laatstgenoemd jaar ontbonden.

In datzelfde jaar besloten de Staten tot de oprigting van Artillerie-scholen. Eene derzelve werd te *Zutphen* geplaatst, en de 1e Luitenant VOET, bij besluit van den 20en Maart 1789, tot Directeur dezer school benoemd. Zijne bevordering tot Kapitein der Artillerie dagteekent van den 22en Februarij 1793.

Op de voordragt van den Directeur zelven ontbond de Regering deze Artillerie-school in den jare 1794. De Directeur bleef, met tien der oudste kadets van die school, onder de bevelen van den *Graaf van* WALMODEN dienen, tot dat, in januarij 1795, bij de overgave van *Zutphen* aan de Franschen, deze zijne dienstbetrekking ophield.

Eene nieuwe organisatie van het leger en het militaire onderwijs had in

(1) Zie: Brief aan de Heeren Officieren bij de korpsen Artillerie en Genie, voor zoo verre die in betrekking hebben gestaan tot wijlen den Luitenant-Generaal VOET, van de HH. *van Regteren*, *van Hooff*, *Ackermans* en *Bos*.

den jare 1795 plaats. Het getal Artillerie-scholen werd op vier bepaald en een derzelve andermaal te *Zutphen* gevestigd. De heer voet werd den 15en October 1795 tot Directeur dezer school benoemd. Aan deze school werd, in den jare 1800 (23 September), een bijzonder gedeelte voor het wapen der Genie toegevoegd, onder bestuur van denzelfden Directeur, die den 29en October 1804 tot Luitenant-Kolonel der Artillerie bevorderd werd.

Na de opheffing der vier Artillerie-scholen en Genie-school, werd die van *Zutphen* onder de benaming van *Algemeene Theoretische en Practische* school, voor Artillerie, Genie en Waterstaat, naar *Amersfoort* verplaatst, onder het bestuur van den heer voet, met den titel van *Directeur en Chef voor de Wetenschappen en de Algemeene Directie* dier school. Het hierop betrekkelijk besluit is van den 12en julij 1805.

De Overste voet, den 16en Februarij 1807 tot Ridder van de orde der *Unie* benoemd, werd den 1en julij 1808 tot Kolonel bij het, destijds vereenigde wapen van Artillerie en Genie bevorderd.

Een besluit van den Koning van Holland, van den 18en October 1809, vereenigde de school van *Zutphen* met de *kadetten-school* van *Honsholredijk* (1), onder de benaming van *Koninklijke Militaire School* in *'s Gravenhage*. De Kolonel voet werd kort daarop (den 13en November des zelfden jaars) benoemd tot Generaal-Majoor, Kommandant- en Chef, Directeur der studiën aan gemelde school.

Bij de inlijving dezer gewesten bij het Fransche Keizerrijk, werd de school te *'s Gravenhage* ontbonden en derzelver Directeur benoemd tot Generaal de Brigade bij het korps fransche Artillerie, en tevens tot Kommandant van de Artillerie-school te *Douai*, bij Keizerlijk besluit van den 27en December 1810.

De Generaal voet verzocht, al dadelijk, zijn ontslag uit deze betrekking. Bij besluit van den 24en januarij 1811 werd aan dit, bij herhaling geuit verlangen voldaan, en de Generaal op pensioen gesteld.

Een Keizerlijk besluit van den 7en Maart 1812 benoemde den Generaal voet tot Ridder van de *Reunie*.

Van alle militaire betrekkingen ontslagen sleet de verdienstelijke voet, in eene wetenschappelijke afzondering, de weinige jaren, die tusschen het laatstgenoemde tijdvak en dat der herkrijging onzer onafhankelijkheid verliepen. De herleving van den Nederlandschen staat bragt ook dezen man op het standpunt terug, waar hij reeds zooveel nuts gesticht had en waar Hem nog zooveel goeds te verrigten overbleef. Een besluit van den Souvereinen Vorst, van den 12en Maart 1814, benoemde voet tot Generaal-Majoor, Kommandant-Directeur der te Delft gevestigde Artillerie- en Ingenieur-School, welke school tevens bestemd was tot opleiding van Infanterie- en Kavallerie-Officieren, en Ingenieur van den Waterstaat, en waarbij later eene bijzondere afdeeling voor de Marine gevoegd werd.

De Generaal voet, den 24en November 1816 tot Luitenant-Generaal (titulair) en den 11en November 1818 tot Ridder van de *Militaire Willemsorde 3e klasse* benoemd, bleef in deze betrekking tot de ontbinding der laatstgemelde school in den jare 1828. Het militaire onderwijs verloor echter den onvermoeiden man niet: en gedurende de jaren 1828, 1829 en 1830, was Hij, als Voorzitter der Kommissie tot het examineren der voor den rang van Officier aspirerende Militairen van de Wapens der Infanterie en Kavallerie, werkzaam. Na eene ongesteldheid van eenige weken en bijkomende verzwakking, eindigde Hij den 31en Mei dezes jaars zijne belangrijke loopbaan.

Wij hebben in deze weinige regels slechts de voornaamste tijdpunten uit het militaire leven van den Generaal voet aangewezen, en, zoo als wij reeds opmerkten, niets dan eenen flaauwen omtrek geleverd. Wij mogen echter deze schets, ook als zoodanig, niet voltooid achten, indien wij slechts niet bijzonder gewagden van den invloed, door den verdienstelijken man op het militaire onderwijs uitgeoefend. Dit belangrijk vak maakte, reeds van den aanvang zijner loopbaan af, het voorwerp zijner werkzaamste bemoeijingen uit, en bleef zulks tot aan het einde zijns levens. Groot is dan ook het nut door Hem daarin gesticht; en de voortreffelijke rigting, achtervolgens aan dat onderwijs hier te lande gegeven, is voornamelijk aan zijne behartiging te danken. Zijne verdiensten in dezen zijn nog opmerkelijker, wanneer men zich in gedachten, in het tijdvak verplaatst, waarin de Generaal voet zijne loopbaan aanving, en den toestand van het onderwijs destijds vergelijkt met dat, waarop het thans is, en waarop het, door den begaafden man zelven, of althans onder zijne leiding, gebragt is. Waarlijk, bij deze vergelijking weet men niet wat meer toe te juichen: de heldere inzigten, wat het onderwijs zelf betreft, of de menschenkennis, waarmede die letterkundige [illegible] werden verwezenlijkt en in toepassing gebragt!

De Generaal voet genoot dan ook de voldoening van eenen rijken oogst op zijnen arbeid ingezameld te hebben. Groot is het aantal Officieren, die door Hem opgeleid, en, met hooge onderscheiding dienende, de schoonste blijken opleveren van hunnen vereerden Gids en Voorganger vormen. Menige door Hem gekweekte plant mogt Hij tot eenen schoonen boom opgewassen zien; en alom zelve bemind, was de avond zijns levens voor Hem het gelukkig einde van eenen welbesteden dag. (*Militaire Spectator.*)

(1) Gesticht bij besluit van den 17n September 1806 en uitsluitend tot vorming van Officieren voor Infanterie en Kavallerie bestemd.

Beursprijs der Effecten te Amsterdam.

WOENSDAG, 11 Julij 1832.

			Gebl.
Nederland, Werkelijke schuld, 2½ pCt.		ƒ 42⅝ à 42¾	42 9/16
	Uitgestelde schuld.	– ⅞ à 1/16	
	Kansbiljetten.	– 15¾ à 16¼	15⅞
	Amortisatie Syndicaat, 4½ pCt.	– 70 à 71	70½
	Idem idem, 3½ pCt.	– 55¾ à 56	55¾
	Oorlogs-lasten 1830 à 5 pCt.	– 89¼ à 89¾	89½
	Vrijw. geldl. 1831 à 6 pCt.	– 95¼ à 95¾	95½
	Nieuwe idem. 1832 à 5 pCt.	– 80¾ à 81	80 15/16
	Schatkistbiljetten, 6 pCt.	– 99 à 99½	99 5/16
	Handel-Maatschappij, 4½ pCt.	– 85¼ à 85¾	85½
Frankrijk, inschr. op 't Grootboek 3 pCt.		– 67¼ à 67¾	67½
Rusland, bij *Hope en Comp.*, 5 pCt.		– 93¾ à 94¼	94
	bij dezelfde 1828, 5 pCt.	– 95 à 95½	95¼
Spanje,	Certific. Amst., 5 pCt.	– 50 à 50½	50¼
	Dezelfde, 3 pCt.	– 29⅛ à 29½	29⅜
	Uitgestelde schuld.	– à	

Te Breda, bij DROESE & Comp., Boekdrukkers en Boekverkoopers.